

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Recusatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

bt solennium feriarum interpositum, valet argu. quod sic, C. eo. actus. in fi Dic contra: quia causa cognita & iudice pro tribu nali sedente, id fieri debet, C. de admi. tu. lex, quae. & C. de pra dijs mino. l. minorum, & l. ob res 2.

ADDITIONES.

1 Aex. ¶ Idem Tac. de Aren. allegat si. de confir. tutor. l. in confirmando. & de bon. possel. l. 3. §. penult. lex, actus, non obstat, quae loquitur in iurisd ictione voluntaria & favore libertatis, quae datur manumisis, & emanci patis: idem Albe. Galeo. extra volumen super l. 2. ff. eod. titul.

SUMMARIVM.

- 1 Renunciare iuri nondum sibi competenti nemo potest.
2 Testes an possunt cogi, ubi renunciatum est ferijs rufficis.
3 Index pro tribunali sedens, & scienter assignat diem feriatam partibus presentibus & feriatam esse non ignorantibus, an pares videantur renunciaffe exceptioni feriarum.

¶ Quibus ferijs renunciari possit.

3. §. Nunc videamus, quibus ferijs renunciari possit. Et quidem repentinis non potest renunciari, ff. de arbit. si feriatas ff. de postul. quos praetor. ff. de iure immu. semper. §. conductores argumen. C. eo. omnes dies. prope fin. sibi, nostris etiam, &c. Multo minus solēnibus in honorem Dei & sanctorum inductis, extra eod. c. si in d. processu habitus tūc non valet, vt ibi Iac. Bal. not. contra in repentinis, vt dixi §. de arbit. §. fin. prope fi. versu in forma autem. Rufficis autem, seu publicis, renunciari potest, extra eod. c. si in d. arg. extra, de regula. ad apostolicam extra, de foro comp. si diligenti. sed si non esset renunciatum, sententia non teneret, extra eod. cap. fin. ff. eod. l. j. & l. si feriatas. & §. §. proximo, in princ. de hac materia no. extr. de off. deleg. de causis & de iudic. cap. si. extra, de ferijs, cap. fina. ¶ Quid si renunciatio feriarum fiat in instrumento alicuius contractus? Et videtur non tenere, nemo enim potest renunciare iuri nondum sibi competenti, ff. de acquir. her. is qui ff. de leg. 2. si ita sub conditione. extra, de re iudic. abbare sanē. lib. 6. de eccle. ad. ad audientiam. 2. in fin. Dic contra, quia iam erat ius quaesitum. cum iam essent feriae ordinatae a lege. quod intellige de his, quibus renunciari potest: & ideo sepe in instrumentis contractuum apponitur clausula illa, & ferijs renūciamus, C. de pac. l. j. & ff. eod. l. pactum. extr. eod. cap. vlti. ¶ Quid si renunciatum est ferijs rufficis, nunquid tunc poterunt testes cogi? Respondeo non puto, arg. ff. de pact. si vnus. §. & in summa, versu ante omnia. ¶ Quid si iudex me citat, vt ad diem veniam feriatam? De hoc dic, vt §. de citat. §. j. versu item quod citatio. & in Summa domini mei de fer. §. & an ferijs. ¶ Sed quid si iudex pro tribunali sedens scienter assignat diem feriatam ferijs rufficis partibus presentibus, & feriatam esse non ignorantibus, nunquid videntur partes renunciaffe exceptioni feriarum? Dic, quod sic ex quo scientes, & non contradicentes talem terminum receperunt arg. extr. de re iud. quod ad consultationem. 7. q. j. quā periculosum est. Arg. contra in reo: quia eius est fugere. 4. q. 4. c. 1. vnde fugitiuus appellatur, C. de iud. propterandū. §. & si quidem. Non videtur ergo sibi imputandum, si facit id, a quo denominatur, xvi. q. 1. si cupis. Tutius autem est, quod expresse renuncietur. ¶ Sed quid si factum est, quod arbiter, vel iudex possit pronuciare die feriato? de hoc in praed. versu in forma autem & sequen.

ADDITIONES.

- 1 Renunciati. ¶ Secundum Tan. vbi §. ver. in omnibus in fin. & idem Hosti. in Summa eod. tit. §. fin. prin. ¶ Adde, quod feriae repentinae equiparantur ferijs inductis in honorem Dei, glo. in ele. saepe. de verb. sig. & Bald. in l. in tempus. ff. de hered. instri.
2 e. vlt. ¶ Per quod ca. in fi. quaestio ista videtur dubia. Sed dic, quod illa dec. bene permittit procedi in talibus ferijs: vnde nullus negat, quin dum litigatur, renunciari possit: sed hoc dubitatur, an prius in contractu renunciari possit, quia iuri futuro non renunciatur, vt §. & per l. si conuenerit. ff. de iur. omni. in. propter quae Tac. de Are. habuit quaestionem pro dubia, vt ponit Cy. eod. l. sed placet soli Gui. & placet Vber. de Bobio char. 2. in fi. vbi tractat obiectus contra sententiam ordinarij. Ad contrarium responde, aliud in pacto, quam in repudiatione, vt not. in pra. l. j. C. de pac. & feri pfi de testa. Raynutius. super 3. gl. Ad l. si conuenerit. dic, quod istud est pactum non deelinandi, vt scripsi extra, de iud. c. j. super glof. sed nonne. ¶ Adde, quibus ferijs renunciari possit Bald. conf. 323. j. lib. Et an cum in compromisso renunciatum est ferijs illud tempus dicatur vile, vel contrarium per eundem conf. 423. 2. lib. & conf. 498. 4. li.
3 Omnia. ¶ Et idem not. C. eod. tit. l. omnes. in fi. vlt. glof.
4 Periculosum. ¶ Facit j. ti. 2. §. dicto. ver. quid de exceptione feriarum, facit, quod not. ff. eod. l. j. §. j. in glof. hoc no. in fi.
5 Renunciatur. ¶ Alias tene contrarium, non per rationem praedictam, sed per no. in cle. de verb. sig. saepe. in gl. antepen. & su pra. de cita. §. 1. versu, quid si reus. cum sua remis.

- * An vniuersitas habeat beneficium feriarum. Inno. in c. significauerunt. de iudi. dicit quod non.
* Nota quod idem est dicere quod non reddatur ius, & quod fin feriaz. Iac. Butri. in l. omnes. C. de ferijs, & Bal. ibid.
* An dies sabbathi possit continui per statutum vt fit dies feriatata in honorem Dei. not. in consilij domi. Bal.
* Curia Romana seruat ferias suas, non ferias litigantium: etiam quilibet iudex debet seruari ferias fori sui. Inno. in ca. conquestus. extr. de ferijs. Bal. in reperito. quod fecit super Inno. idem in l. praesides. de ferijs.
* Statuo cauetur quod in vigilijs virginis Mariae non reddatur ius: modo accidit quod festum eius venit in die lunae, quando intelligitur vigilia, vel die sabbathi, vel die dominico. & videtur quod die dominico, per ea quae notan. in c. 2. de ferijs in glo. dies. & 70. dist. quod die, vbi dies habet iactum cum vespere praecedentis diei. quantum enim ad officium incipit eie praecedenti festum, 75. dist. a patribus. sed quantum ad ieiunium vigilia debet feruari in sabbatho. extra, de obser. iei. c. 1.
* Sed nunquid die feriatata in honorem Dei possit iudex super aliquo actu in quo requiritur decretum iudicis interponere ipsum decretum: de hoc per Cynum in l. omnes. C. de ferijs, not. in l. si de praedi. mino. & Azo in summa, de ferijs.
* An die feriatata in honorem Dei possit dari tutor pupillo Bart. in l. neque mandante. ff. de tuto. & cu. da. ab his.
* Nota quod si feriae non sunt allegatae in vno actu iudicij, possunt in alio actu allegari, nec ex hoc videtur renunciatum ferijs. Bar. in l. 1. §. sed excipiuntur. de ferijs.
* Nota quod si tempore feriarum quibus non erat renunciatum, est lata sententia, tamen post sententiam ratificatam, an ratificatio idem operetur quod renunciatio a principio, Bald. in l. si feriatas. ff. de fer. dixit quod no.
* An die feriatata possit fieri relatio nuncij absentibus partibus. in dicta. l. si feriatas. de ferijs.
* An libellus possit dari die feriatata, not. in l. miles. §. sexaginta. de adulter. & in consilium. ad reprimend. per Barto. in Specu. de libel. concept. §. nunc videndum.
* Aliquis die feriatata vocatus ad iudicium constituit se debere pecunia ab eo petitam, & iudex eum condemnat. an sententia valeat: die quod valet cosel fio, quia pacto acquiparatur. l. de extat. s. qui in interrogatus de interrogatio. ni. actus enim, pacta, & transactiones talibus diebus fieri possunt, l. in. & l. omnes. de fer.
* Nota quod die feriatata in honorem dei non potest homo capi, nisi fit debitor fugitiuus, vt l. si de ferijs. & c. fin. de iudi. & in hoc dicit Bal. quod quolibet die etiam solenni commissio & captio iudicialis fieri possunt, vbi tuncur de recessu personae. nam ne fugam instruamus, discessum expectare non debemus eius qui non est reuersurus. l. si legationis. de iud. nam p. p. periculum fugae vt ordinate fieri quod sine ordine fit, vt no. in l. extr. ff. quod me. cau. & l. aie praetor. §. si debitorem. quae in fraudem credito. & no. in fi. de actio. in principio per Dynum. & sufficit suspicio. probat in l. plures. C. de pign. actio. & hoc et potest fieri non praemissa citatione. no. Iac. Butriga. in l. con sentaneum. C. quomodo & quando iudex. nam suspecto non datur iudicij, nec habet ferias ne alias inducias legat. no. in l. si. C. de ferijs. Bal. in eadem. & l. si feriatas. ff. de ferijs. dicit quod licentia de capiendo vel de exequendo debet dari die iuridica, sed tamen executio potest fieri die feriatata non in honorem dei introducta.
* An ferijs repentinis possit renunciari. Bal. in l. j. de fer. quod non. idē loā. de Ligna. in cle. saepe. de verb. signi. Bald. in l. si ut proponis. quomodo. & quan. iudex.

¶ Bald. de Ferijs.

Nulla lex potest curiam Principis coartare ad ferias. §. primo. versu. eul. est autem. G. ¶ Testis non potest iurare die feriatata, sed deponere sic. sequitur. versu. eul. quid si testis. & seq. & ideo si terminus datus est ad faciendum deponere testes iuratos, feriae non excipiuntur, quia non sunt Bal. vide Inno. de off. deleg. consilium. ¶ An ferijs repentinis possit renunciari sententia, quod non, s. nunc videamus. vide in cle. saepe. de ver. sig. ¶ An teneta possit dari die feriatata, vide §. de primo & secundo decreto, §. teneta. ¶ Quod die feriatata potest offerri libellus. quomodo in intelligat, vide §. de citat. §. die feriatata. vide oino Bal. in l. honori. C. qui adm. ad don. pos. in ver. opi. ¶ An executio possit fieri die feriatata, & quotuplices sunt feriae, vide ibi dem §. citatio est de processu. ¶ Vbi allegatur spoliatio, vel rixa, agitur die feriatata, vide j. de pet. & pos. §. 2. ¶ Tempore feriarum, etiam in ductarum ob reuerentiam Dei potest fieri instrumentum super aliquo contractu per rebellionem. Item potest fieri actus voluntariae iurisdictionis ut contractus emancipationis: & testamenta similiter fieri possunt. ut in §. sequitur. ver. quid si in ferijs. ¶ Tempore feriarum non debet fieri interpositio decreti super alienatione rei minoris: vide in ver. si. G. ¶ An die feriatata possit quis pro delicto capi. j. de sen. §. sed an captura. ¶ An teneat snia lara tpe feriatata: & quod non sunt ferijs, nisi exprimat dies a iudice, vel a statuto, licet messes, vel vnae sint in agris, j. de senten. §. non valet sententia lata tempore feriarum.

¶ De recusatione. Rubrica.

IN praecedentibus Titulis de apparitione tractauimus: & quia com parentes ope exceptionum se defendere conueniunt, ut ff. de exce. l. 2. id eo consequens est, ut de Exceptionibus aliqua doceamus: & quia inter eas Iudicis recusatio primo proponenda est, ut patet extra de prob. quoniam §. & j. tit. prox. §. vltio. ver. porro.

ADILATIO

Autorem imitemur, qui in hac non iustas, &c.

porro ideo de eo primo discutiamus: hic tamen non sequimur, quia hunc articulum inuenies expeditum s. de Recusationibus.

¶ De Exceptionibus, & Replicationibus². Rubrica.

Quoniam saepe reis ad iudicium venientibus ope exceptionum, actoribus vero ope replicationum subuenit, ideo vtile est vt de his aliquo pertractemus. Et primo dicamus de exceptionibus: ad cuius rei notitiam videndum est, quae sit exceptio: quoniam opponant dilatoriae: quando peremptoriae: & qualiter, & a quibus, & quo ordine opponant, & qualiter super eis pronuncietur: vltimo vero de replicationibus adnectemus.

ADDITIONO.

Pileus non formant de hoc gnalem rubrica: materia tamen hanc prosequitur sub rub. de lit. contest. Hagariotus et non formant gnalem rub. sed in toto opere suo, vt dixit in ipsius operis principio, prosequit exceptiones, quae repellunt accusatorem, actorem procuratorem, &c. & vides de actore. De Vberto de Bonacut. dico idem, vt narrat in sui operis principio & patet in prosecutione specialius tñ ad propositum ponit rub. de excep. dilatorias, & aliam de peremptoria. De Nepo. de Mon. alb. dico idem, vt dixi supra pro cōmicio. Idem licet non sic aperte, dico de Ros. in noue rubricis sui operis, quae sequuntur primam. Opus est Vber. de Bob. totū plenā exceptionū & replicationum ad diuersas materias: & maxime, vbi tractat de excep. s. eum, qui agit nomine proprio, mihi charta 11. Et sic Io. de Deo in caullitionibus, maxime lib. 3. quasi per totum lib. Et iudiciū parte 2. post prin. ponit plures rubricas de his. Tan ad literā posuit rub. sui operis parte 2. post rub. de pumacibus. Bonagui. operis sui chart. pen. post rub. de excep. replic. & triplic. & quadruplic. & tractat et materia in tribus rub. seq. Aegui. rub. 1. 6. & tribus seq. de ceteris exceptionibus tractant in diuersis demum rub. prosequēdis tractat de aliis. Alb. Gal. posuit rub. de excep. s. m. Gui. de Suz. de his instruit rub. de off. aduoc. rei.

S V M M A R I V M.

- 1 Exceptiones peremptoriae vocantur, quae actionem perimunt, seu verius elidunt.
2 Exceptio peremptoria competit, de eo, quod dicitur fieri, vel factum esse contra legem vel senatusconsultum.
3 Exceptio illa peremptoria dicitur, quae semper obstat agenti, etiam si cessauit agere per mille annos.
4 Defensiones illae proprie dicuntur, quae ipso iure tollunt & perimunt omnem actionem.
5 Dilatoria exceptio quae sit, & quomodo diuidatur. Legatus non tenetur respondere sub iudice provinciae, ad quem mittitur.
6 Exceptio declinatoria iudicij, ratione rescripti quomodo intelligatur.
7 Exceptiones anormales quae dicantur.
8 Exceptio adbia, siue mista, quae sit. Exceptio est actionis exclusio.
9 Agere non dicitur quis ante litis contestationem, sed agere velle.

§. Exceptionum igitur aliae sunt peremptoriae aliae dilatoriae, aliae anormales aliae mistae. Peremptoriae si aliae dicunt simpliciter peremptoriae exceptiones, aliae vero vocantur defensiones, vt ex de lit. contest. exceptionis.

¶ Exceptiones peremptoriae perimunt, seu verius elidunt: actionem perimunt, vt in Inst. eod. §. appellanti, vbi perperua. ff. eod. l. 3. de quo dicam j. §. vifo. ut est videre in pacto de non petendo in perpetuum, & in iurcurando, quae ipso iure tollunt naturalem obligationem: civilem autem non tollunt ipso iure, sed eam ope exceptionis elidunt, ff. de sol. Stichū. §. naturalis. Insti. de excep. §. praeterea. i. C. de pact. creditor. & l. seq. vbi de hoc, ff. eo. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de iureiur. l. fi. ext. de pact. c. fi. ext. de iureiur. debitores & j. §. dicto. ver. sed po ne Hicergo dicunt exceptiones peremptoriae, vt j. §. vifo. vcrifi. item nota, q. Et congruentius b exceptiones elisoriae vocant, quia actiones non perimunt, sed elidunt, ff. de excep. l. 2. Itē et exceptiones peremptoriae dicunt, ut exceptio dolimali, & Quod metus causa: vel si pmissum est per errorem. Insti. de excep. §. i. item exceptio nō numerata pecunia, vel dotis, Insti. eod. §. 2. ex de fide insti. si cautio. sed haec duae non sunt perperua: item rei iudicatio, ff. de re iudic. post rem ext. eo. sicut nobis, & in praed. dec. exceptionis, praemissa pbant ff. de excep. exceptiones. §. rei. Itē exceptio Vellei & Macedo & in factum: & gñaliter praescriptio nes, & vñcapiones, ff. de Publ. l. pe. & fi. & gñaliter de omni eo cōpetit exceptio peremptoria, quod dñ fieri, vel factum esse cō legē, vel cō senatusconsultum, ff. de excep. l. 3. respon. j. ¶ Est autē peremptoria exceptio, quae semper obstat agenti, etiā cessauit agere p mille annos: quia nō erat in contestare rei qñ conueniret. Et dñ perperua, licet actio, quae p eam elidit, sit tēporalis: quia q annua sunt ad agendū, perperua sunt ad excipiendū: quae dic, ut j. §. vifo. ver. item nota, q. fere d. & dñ peremptoria, a perimendo: sicut peremptorium dñ: quia causam, ex qua agit, perimit, vt s. de citat. §. vifo. in prin. & not. q. exceptio peremptoria ante litem contestatam opposita, proprie est intentionis exclusio: post litem contestatam opposita, est actionis exclusio. vt no. j. de lit.

4 contest. §. j. vcrifi. sed nunquid p except. ¶ Defensiones autē dicuntur proprie, quae ipso iure tollunt & perimunt oēm actionē, vt est solutio & acceptilatio. nā solutio eius qd debet, & acceptilatio tollit omnem obligatio, Insti. quib. moa. tol. oblig. §. item & p acceptilationem, & de reg. iur. solutionis verbo. Item et renūciatio potest defensio dici: quia ipso iure tollit ius alterius, ex de renūciatio. si p hoc. 7. q. 1. quam sit periculotum. ex de elect. cum inter R. ff. de adil. edict. quarit. §. si venditori. Haec enim & similes dicuntur proprie defensiones, & non exceptiones: quia licet defendant reum, & p consequens repellant agentem, non tñ excludunt actionē, cum nulla sit ibi actio: sed exceptio excludit actionē, vt dixi. Largo tñ modo possunt dici exceptiones, eo q repellunt, seu excludunt agentis intentionem. ff. Ber. §. arg. ff. de cond. indeb. eleganter. §. si quis. & j. vcrifi. sicut vides, q. electi, vel confirmati est intentio, q. confirmet: & tñ p exceptionē a sua intentione excludit. & haec exceptio est quali accusatio. q. dic. ff. m. Papam. put. not. ext. de elect. cum dilecti. & c. d. dum. 2. & de dolo & contu. cum dilecti. & de accus. si p his. ¶ Dilatoria vero sunt, quae causam differunt, Insti. eod. §. appellanti. 3. q. 6. §. 5. except. ¶ Dilatoriarum autem alia est dilatoria solutio, de qua dicam j. §. prox. in prin. alia declinatoria iudicij, & haec multiplex est. Nam alia competit rōne incidis, de qua dic exēpla, ut s. de iud. deleg. §. pe. & fin. Alia ratione actoris, de qua dic exēpla, ut s. de actor. Alia ratione rei, puta quia est legatus, vnde non tenet respondere sub iudice provinciae, ad quem mittit. ff. de iud. l. 2. quod et aliter exemplifica, ut s. in tit. de reo. alia ratione procuratoris, quod dicit, ut s. de proc. §. 1. 2. & 3. Alia ratione rescripti, de qua dic exēpla, ut s. de praef. nt. & recep. & impug. rescripti. ¶ Quod intellige, cum impetratū est sup obligatione antiqua: tunc si ex eo orit actio: quia tunc vbi exceptio illud compe tens peremptoria: qd dic, ut in Sum. do. mei. eo. tit. §. 2. Alia ratione loci, ut quia nō est tutus, vel quia alio loco solueri tenet. ext. de plus peti. c. vnico. Alia rōne tēporis, ut quia quis citat die feria: tor: quae exemplifica, vt s. de citat. vel quia alio tēpore solueri tenet, ut ext. de plus peti. c. vnico. Alia rōne cause, ut quia sup plu ribus personalibus actionibus conuenit quis coram diuersis iudicibus, ext. de rescrip. dispendia. vel quia sub additione obligatus est, ext. de cōd. appol. p totū, ext. de plus peti. c. vnico. C. de rei vx. act. l. vnica. Alia ratione libelli, quod exemplifica, vt j. de libel. concep. Alia ratione fori, ut s. de comp. iud. adit. ad fi. & sic bñ de omnibus, p quas iudiciū declinat ad tempus. ¶ Anomales vero sunt, quae nō sequuntur normam aliarum, quia possunt ante litis contestationem, & post pponi, scilicet de quibus dubitat an sint perperua vel temporales, ut exceptio excōicationis, de qua dicit j. §. prox. ver. porro. & seq. & non numerata pecunia, vel non numerata dotis. nam istae duae peremptoriae sunt, & tēporales, j. §. 2. ver. quid de exceptione non numerata pecuniae, & aliae, de quibus dubitat, an sint tēporales, vel perperua: vt exceptio, quae dat ratione futuri facti, seu temporis, vel accidentiae, & exceptio, quam maritus habet, ne cōdemnet ultra quā possit, vt C. de rei vx. act. l. vnica §. cum aut in exactione. h. q. omnia pro-

ADDITIONES.

- a Exceptionis. ¶ Lib. 6.
b Congruentius. ¶ Verba Vber. de Bonacut. post j. prox. illud enim posuit. 1. & 2.
c Est autem. ¶ Verba sunt Vber. de Bo. tit. de peremptoria excep. in prin.
d Quod fere. ¶ An vero redhibitoria sit perperua, per eitis exceptionem oppositam venditori petenti pretium, dicam j. de emp. & ven. §. nunc uidentum. post prin.
e Secundum Ber. ¶ Cuius verba vide in d. dec. exceptionis in 3. glo.
f Est. ¶ Primas v. posuit Tanc. vbi s. in princ. Adde ad id, quod j. dicitur de rescript. ex quo orit actio, & c. quod vbi exceptio perimit literas & gratiam dicitur exceptio peremptoria: glo. in verbo, obicitum & ibi scribentes, in c. delit. contest. lib. 6.
g Dispendia. ¶ Lib. 6.
h Exceptionū. ¶ Tres enim alias posuit Bonagui. rub. quot mod. excep. sumat, quas aliquater declarabo, dixit. n. q. secunda diuisio est t. q. exceptionū alia perperua, alia tēporalis: & de hac s. tactum est per qd patet. q. addere poterat & aliam, de qua dubitat. Tertia diuisio, q. quaedam sunt personales, & quaedam reales: personalis, q. personis inhaeret: qd intellige dupli citer, s. de persona per q. & de persona s. q. De primo delegato, vel clerico, de excepto, & abundant exēpla s. de reo. De scō. excōicatio, vel suspicio iudicis, excōicatio actoris abundans exēpla s. de act. Reales et hunc dupli citer, s. q. concernūt tē quilibet, de qua format: puta locū non tutū, vel remotū, vel inhe. nēssū, rescriptū vitiosum, libellū in eptē formatū, & similia: alie reales, quae concernūt rē ipsam de qua principaliter agit: petis bñficiū: dico illud sublatū de ecclesia, de off. ost. accessissent, vel ex eius qualitate tibi nō deberi, cū sit dignitas, vel curatū, & his simile. Quarta diuisio, q. aliae fauorabiles, aliae odiosae, aliae inductae ad iuris rigorē seruandū, aliae p naturale aequitate inductae. Exēpla de primis Velleiano, dote, & feriarū, & similib. De secundis, Macedoniani, & criminū, vt in §. dicto. ver. sed pone: datus. De tertijs, res iudicatae. De quarto, nō nu. pec. qd met. causa, erroris, ignorantia, & similib: de quibus omnibus infra dicetur.

Specul. secund a pars. I